

פירי חז"ל

"אמר ר' יהושע בן קרחה: ומה גאולת מצרים שלא נגזרה גזרה אלא על הזכרים בלבד, גאולת מרדכי ואסתר שנגזרה על הזכרים ועל הנקבות, על אחת כמה וכמה שאנו חייבים לעשות אותם ימים טובים בכל שנה ושנה." (מגילת תענית, י"ב)

מצאת להירות הצפכים

המצגת הוצגה על ידי נציגי ועד הורי בית ספר האלה בישיבה אצל ראשת המועצה, בה השתתפו נציגי הוועד נציגי כפר מנחם ונציגי ועד ההורים. המעצגת עוצבה על ידי אפרת גולדנברג.

בטיחות בדרך לבית הספר

שינויים בכמות ואופי התעבורה

אבל התשתית נשארה זהה

מדרכה המקבילה למפרצון- המדרכה מאוד צרה

ילדים הולכים בחבורות וכמעט תמיד אחד מהם נדחף מהמדרכה לכביש. הסכנה גדלה במיוחד בשעות שבהן האוטובוסים של צפית חונים באזורים הללו ופוגעים כאמור בשדה הראיה.

מפרצון ליד מעגל תנועה בהרחבה

אוטובוסים המגיעים לאסוף את תלמידי צפית - נדרשים לחכות לפני כניסתם לסובות, ולכן הם חונים לאורך הכביש הראשי (מול החניה), במפרצון ליד מעגל התנועה ובשטח העפר שמול המפרצון- כל זאת בשעה שילדים חוזרים מבית הספר או הולכים מההרחבה לחוגים. הדבר מצמצם את שדה הראיה של הילדים ושל הנהגים המגיעים בכלי רכב פרטיים.

דרך הכורכר

ילדים ההולכים לבית ספר האלה ממשיכים לדרך הכורכר- כיום בדרך הזו יש כמות גדולה של פסולת בניין (מגודרת). מדי פעם חונים שם טרקטורים, משאיות, וכלים השייכים למערך הבניה. וללא קשר לבניה- רכבים פרטיים ואוטובוסים חונים שם בצורה לא מסודרת ומסכנים את ההולכים ברגל.

תחנת ההסעה צפית- המוקש הכי גדול כיום!

לפי נתוני המועצה ובית הספר- לצפית מגיעים מדי יום כ- 80 אוטובוסים בדיוק בשעות שבהן התלמידים הולכים לבית הספר או חוזרים מבית הספר.

כביש מהשער הצהוב ועד לשער האפור

בבוקר ישנו עומס אדיר באזור זה - עד כדי כך שנוצר פקק תנועה. היות והגנים מוקמו בסמוך לבית הספר- אך ללא חניה ראויה- הורים חונים בכביש הצר בצידו הדרוך, תנועת האוטובוסים המגיעים לבית ספר האלה, תנועת כלי הרכב הרבים המגיעים משני צידי הכביש יוצרים מצב המסכן משמעותית הן את ההורים המורידים את ילדיהם בבוקר לבית הספר ולגן, הן את הנמצאים ברכב והן את הילדים המגיעים באוטובוס ההסעות.

חניית בית הבנים

לכל הכאוס התחבורתי הזה נוספת סכנה בלתי נתפסת כשמתקיימים ארועים בבית הבנים בייחוד בשעות הצהריים. אז תנועת האוטובוסים באזור כבדה וכאוטית. אוטובוסים חונים בחוסר סדר, התנועה באזור הופכת כבדה ושוב הילדים נמצאים בסכנה ממשיית.

מעבר חציה

מכיוון שהאוטובוסים המגיעים לבית ספר האלה יוצאים דרך השער האפור- אין להם די שטח לבצע סיבוב בטוח. כיוון שכך הסיבוב שלהם חד ועשוי ליצור שטח מת עבור הנהג- כך שהוא עלול לא לראות ילד שחוצה את הכביש.

ישנם לא מעט דברים שנעשו עד היום

**כל זה טוב ומבורך
אך רחוק מלפתור
את הבעיה!**

ועוד לא דיברנו על העתיד...

← **בית ספר "האלה" צפוי לכלול שני יישובים נוספים-
דבר שיגדיל את תנועת האוטובוסים.**

← **בסמוך לגנים צפויים להיבנות בתים נוספים-
תנועת הרכבים באזור תגדל ותתווסף לעומסי
התנועה הקיימים. בנוסף, תנועת הילדים באזור תגדל.**

השראה- המאבק בבני ציון

מועצת חוף השרון הנה מועצה הדומה במאפיניה למועצה שלנו.
היא כוללת ישובים כפריים- קיבוצים ומושבים.
בבני ציון ממוקם בית הספר היסודי.

בכביש הנמצא בסמוך לבית הספר הייתה בעבר תנועה ערה (מאות רבות) של כלי רכב
שביקשו לעשות קיצור דרך מדי בוקר לכביש החוף.

עקב שתי תאונות דרכים שכללו פגיעה בשני ילדים שעשו דרכם לבית הספר היסודי-
יוצא סגן ראש המועצה מאיר דוד למאבק חסר פשרות לסגירת הכביש ויצירת כביש עוקף
שלא היה קיים קודם לכן.

תושבים חזקים נלחמים כנגד המהלך שהוביל- גם באמצעים משפטיים.
עבורם זו הייתה פגיעה משמעותית באיכות החיים. מאיר במהלך מנהיגותי חסר תקדים נלחם חזרה
על מה שמהווה בעיניו ערך עליון- בטיחות הילדים- והוא הצליח!
כיום הכביש סגור נבנה כביש עוקף שהאריך לתושבים את הדרך לכביש החוף ב 8 ד' לפחות.

הדרך שנשללה עלתה מליונים רבים כיוון שמדובר בדרך ארוכה עם תנועה ערה של כלי רכב-
המועצה, משרד התחבורה ומשאבים מקומיים מימנו את בנייתה.

סיכום הפגישה האחרונה

29 פברואר, 2016

הנדון: סיכום פגישתנו מיום ה- 21/02/16

השתתפו:

נציגי ועד ההורים: ארז כץ, אלון גולדברג, גידי קרון, רווית בלידשטיין
נציגי כפר מנחם: יו"ר ועד מקומי, יו"ר אגודה קהילתית, מרכז משק, מזכיר אגודה קהילתית
נציגי המועצה: ראש מועצה, מנכ"לית, מהנדס, מנהל תשתיות, מנהלת מחלקת חינוך

נציגי ועד ההורים הציגו את הנקודות הרגישות מבחינת בטיחות (מצגת) והביעו את דאגתם מכך שבכפר מנחם הוקמו שני בתי ספר, הרחבה, וגני ילדים אשר שינו באופן משמעותי את אופי וכמות התעבורה. ועד ההורים ביקש שהמועצה בשיתוף ועד ההורים ונציגי ישוב כפר מנחם יערכו תכנית בטיחות לטווח הארוך.

נציגי המועצה הציגו את הפעולות שנעשו בשנתיים האחרונות – גידור, שביל הליכה עוקף צפית, תמרור ושילוט, פסי האטה, הסעה מההרחבה בשעות הבוקר וכד'. נציגי המועצה הציגו את התכניות לטווח הארוך – הוספת מגרש חניה מערבית לגנים, תיחום מגרש החניה של בית הבנים, הסדרת תנועה וחניה לצפית ליד הבריכה, תכנון כיכר בצומת בית העלמין.

הוסכם כי יש לבצע פעולות הקשורות להתנהגות התושבים, ההורים ונהגי האוטובוס המגיעים לאזור בתי הספר. ראש המועצה ביקשה מנציגי היישוב ומועד ההורים להיפגש ביניהם.

רשמה: דפנה

תרבות מקסימת בין כל חלקי קהילת כפר מנחם

בחודשים האחרונים הפכה פעילות תרבותית מגוונת לחלק בלתי נפרד מחיי הקהילה שלנו. **טלי מגידש** היא נושאת הלפיד של הפעילות התרבותית. טלי היא חברת וועד האגודה, הממונה על תיק התרבות ובעצם הפכה לרכזת התרבות היישובית. נפגשתי עם **טלי מגידש** והיא תיארה את תפישתה על מקום התרבות בישוב ודרכי עבודתה.

בעקרון, אני מנסה לתת מענה תרבותי לכל שכבות הגיל בישוב. לדעתי, מענה תרבותי הוא דבק המגשר בין מגוון הקבוצות בישוב – חברי הקבוץ והאוכלוסייה הוותיקה, שרגילים למשהו מיוחד, תושבי ההרחבה וקבוצת הצעירים.

אני מאמינה, שהייתה פה פעם תרבות שעבדה בצורה טובה ואבדה, ואנשים מתגעגעים אליה. אני מנסה להחיות אותה, אני לא ממציאה משהו חדש. אני יוצרת מהבסיס שהיה, מחייה אותו ומתאימה אותו לימינו או ולהרכב האוכלוסייה הקיים היום בישוב.

אני חייבת לציין, שאני עושה את זה בשיתוף פעולה מלא עם **אוכמה אבירם** ועמליה גולדברג, אני לא זזה בלי להתייעץ איתן. למשל, לגבי כל הרצאה שאני מביאה אני נוהגת לשמוע את דעתן, להזמין משורר, להחיות את סדר פסח. אנו מתייעצות יחד על ההתאמה ואני נהנית מחוות דעתן וניסיוןן. גם **רעות רוקח** היא כתובת להתייעצות עזרה ותמיכה, גם מעבר להפעלת הילדים והיענותם.

אני משתדלת להביא כמה שיותר הרצאות. ההרצאות הן בראש מעיני. ההרצאות המגוונות נותנות מענה לכולם, מגיל הבנות הצעירות, כדוגמת ההרצאה שהייתה ביום האישה ועד להרצאה על השואה שמתאימה לכל האוכלוסייה. על כך אני רוצה להודות לארז כ"ץ, שהתנדב להפרות אותנו בנושא כ"כ מעניין שחקר בזמן כהונתו כנספח צה"ל בברלין. ארז העביר שתי הרצאות בהתנדבות! ההרצאות מתקיימות אצלנו בבית, לא צריך לנסוע, בחלק מההרצאות יש קפה ועוגה ובעיקר אווירה של מפגש ואווירה טובה.

אני מקווה שיהיו לנו עוד הרצאות של תושבי הישוב שיש להם דברים מעניינים לחלוק עימנו, כדוגמת ההרצאה של צפי צור "דלקת היא אויב או אוהב?" וגם לצפי אני רוצה להודות שפינה זמן מיוזמתה להעביר לנו חומר מעניין.

בהזדמנות זו, אני רוצה לפנות לכל התושבים שיש להם סיפורים מעניינים ומעוניינים לחלוק איתנו לפנות אליי ולהציע! כמו כן, גם המלצות על הרצאות.

אני משתדלת לחסוך בעלויות ההרצאות – יש הרצאות שעולות כסף רב ואני משתדלת להגיע לאנשים שמעוניינים לחשוף את עצמם בלי עלות (היום, אנשים מתחילים להגיע אלי, כי שמעה של התרבות שלנו מוכר).

את החגים מארגנים צוותי החגים, שרובם ממשיכים בעבודתם מספר שנים והתודה נתונה להם. טיולים וסיורים מארגנים צוותי "אצלנו בחצר" ו"חברותא".

תודה מיוחדת **לתומר בן אריה**, שנותן הרבה תמיכה ומסייע בארגון, בסידורים ובטיפול בהיבטים טכניים. תודה גם לבני הנוער אשר על החיסול.
תקציב התרבות עומד על 160.000 ₪. הוא בנוי על תשתית קודמת, כיום נוספו פעילויות והוצאות. טרם הוחלט איך נממן הוצאה נוספת זו.

על סדר היום הקרוב חמשה אירועים:
פורים למבוגרים ופורימון לילדים. הפורימון אמור לתת מענה לילדי הגיל הרך ולבוגרים יותר מד' ומעלה (גבע נותן מענה לילדי כתות א' – ג").
ב-2.4 תתקיים פעם שנייה ברציפות יריד מכירות כפר מנחם ביוזמת לימור אייל. לימור אחראית גם השנה על הפקת היריד ואנחנו מצפים לכמות גדולה יותר של אנשים אשר תציג ביריד וכמו כן, כמות גדולה יותר של אנשים מהיישוב שישתתפו.
ב-16.4 נקיים את האביבון ומרוץ האביב. שדרוג האביבון ותוספת של יום ספורט נועד לתת מענה לכולם. יהיו מקצי ריצה מגיל הגן ועד לזקן השבט. במקצי הילדים, כל ילד יקבל מדליה ומקצה המבוגרים יהיה תחרותי. תודה לנתן בר שהעביר לנו 2000 ₪ לקיום יום הספורט.

השנה, גם סדר פסח יתווסף לאירועים.

תודה לטלי מגידש על השקעתה הרבה והמגוונת ולכל המסייעים בידה.

הביאה לדפוס: **יהודית אפרתי**

מתבקש להתייחס לעלויות התרבות ולהחלטה יישובית (שאני מקווה שתהיה) להעלותן וגם לתגמל כספית את טלי מגידש, שמשקיעה עבודה רבה ותובענית בהפקות התרבות. נראה לי, שלאורך זמן לא ניתן לקיים תרבות יישובית, כמו זו שאנו נהנים ממנה בלי לתגמל את רכז התרבות.
יהודית אפרתי

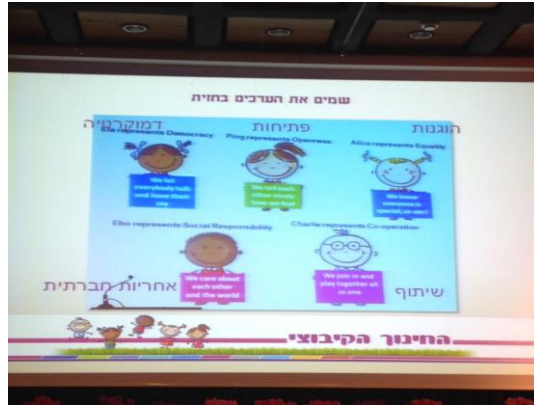
ציווח מכנס אנהלי חינוך השיל הפק והחינוך האנלי פופאלי

בחודש ינואר 2016 השתתפנו בכנס מנהלי חינוך הגיל הרך ומנהלי החינוך החברתי הבלתי פורמלי שהגיעו מכל הארץ, אשר התקיים ברמת רחל

להלן מקצת מהדברים ומההתרשמות שלנו:

✓ **איתן ברנשטיין** – דיבר על כך שהחינוך בגיל הרך נשאר אבן יסוד מגנט ומכבש גם יחד. תוצאה של ניסיון ומסורת. החינוך הבלתי פורמלי וגם הניסיון להתחבר לקהילה, תנאי להשאות ולהמשך הדרך.
המשימות החשובות הן: לטפל במשכורות של עובדי הגיל הרך שמרכיב גדול מהם בא מישובי הפריפריה. יש לתת מלגות ללימודים ובכך לשמר את כח האדם. יש לדבר במונחים של תיכנון ולהביא את הטובים ביותר לחינוך. צריך להיות לחץ מצד הציבור להעביר את הגיל הרך למשרד החינוך. כרגע בודקים את העברת העבודה המועדפת מתחנות הדלק לחינוך. כפוטנציאל להשאות בחינוך למטרת פיתוח אנושי של עובדי החינוך.

כל שנה יש פקיד תורן שמציע לפרק את החינוך הקיבוצי. הגשתי הצעה להפוך את החינוך ההתיישבותי

לחוק כדי שלא יוכלו לפרק אותו.

✓ **מנואל טרכטנברג** – דיבר על החיבור בין חברה וכלכלה אחרי המחאה של 2011.

התנועה הקיבוצית השכילה להיות בחזית בנושאים שונים ביניהם החינוך. איך אני רואה את החינוך? תפקיד החינוך לעצב אומה. מערכת החינוך זוהי הזדמנות לאחד את כל חלקי מדינת ישראל. הכישלון הכי גדול של מערכת החינוך, אי יצירת מכנה משותף של כל אזרחי מדינת ישראל. זה מובנה בתוך מערכת החינוך שבנויה שבטים שבטים. כל מגזר יש לו את מערכת החינוך שלו. אנחנו מכירים את החלק שלנו איננו מכירים את המגזרים האחרים. לדוג: המחסומים הכי גדולים להשתלבות סטודנטים ערביים בהשכלה הגבוהה היא אי ידיעת עברית. בחורים צעירים בני 20-30 מהמגזר החרדי אינם יודעים יותר מכפל של עד 5. לא מסוגלים לאנגלית. כל עוד שמערכת החינוך אינה בנויה על מכנה משותף בכל מדינת ישראל, כשלו כשלון טוטלי. הוכנס תקצוב דיפרנציאלי אבל לא בכיוון הנכון. תקציב החינוך הוא התקציב הגדול ביותר בתקציב המדינה. אבל המערכת הפוליטית עם חוסר היציבות שלה, גורמת לכך ששרי חינוך המתמנים, רואים לפניהם תוחלת של שנה וחצי וממהרים לחפש משימות קלות יחסית תוך פרק זמן קצר שיהיה להם לנפנף הישג.

בשנים האחרונות מערכת החינוך התרחבה גם כלפי מעלה וגם כלפי מטה בכל המובנים. מתחילים לפחות בגיל 3 שנים ופסיכומטרי, תואר ראשון או שני. אנחנו מדברים על מסלול של 20 שנה. זה קורה בכל העולם וגם אצלנו. אנחנו מזהים פירמידה הפוכה, מסלול באוניברסיטה (ת"א) 10,000 שח לשנה ומסלול בגיל הרך הוא 20,000 – 40,000 ₪ לשנה. משהו רע קורה וזה דורש טיפול תקציבי מטעם המדינה. אבל אז עלינו לקבל גם את חוקי המדינה. יש כאן הזדמנות היסטורית להפוך את הפירמידה, לעשות מעשה. הקמת רשות המועצה לגיל הרך, גוף ממלכתי בתוך משרד החינוך מגיל לידה עד 6, כולל הורות. הצעה הזו הולכת להידון בממשלה.

✓ **הזהות הקואופרטיבית של הקיבוץ – מדבריו של ניר מאיר – מזכ"ל התנועה הקיבוצית.**

מאיפה צמח הייחוד של החינוך הקיבוצי? המשפחה המורחבת היתה פעם הקיבוץ, בתקציב המשפחה המורחבת הושקע יותר ממה שהושקע בכל דבר אחר. הקיבוץ יצר בהשקעה יותר גבוהה את החינוך הקיבוצי. האנשים שגרים מחוץ לקיבוץ ומביאים את ילדיהם להתחנך בקיבוץ מוכנים היום להשקיע יותר בהביאם את ילדיהם הרכים אל הקיבוץ. הדילמה, היא הדילמה, שיש בחינוך חינוך. בקיבוץ המתחדש, אם החינוך יהיה חינוך חינוך, על כל המשמעות של כוח אדם, של השקעה פדגוגית. אם נרצה לקבל את התקציב מהמדינה נצטרך לקיים את החינוך על פי מה שהמדינה קובעת. אנחנו אחוז וחצי ממדינת ישראל השאר חושבים שיש לנו זכויות יתר וזו חלק מההתמודדות. צברנו נכסים במשך 103 שנים וביניהם החינוך. זכותנו להתנהל אחרת ועדיין להיות אזרחי המדינה ועדיין לשמור על החינוך הקיבוצי. כאן נכנסת לתמונה הקואופרציה. הדרך בה נוכל לצאת מהבדידות. צריך להתחיל להשתמש בקואופרציה. אנחנו לא כל כך מיוחדים ולא כל כך שונים. שביעית מהעולם מאמינה בלגיטימיות של הקואופרציה. נעבוד עכשיו באופן נחרץ על הזהות הזאת כדי שלא יבטלו אותנו. הקיבוץ המתחדש הוא יותר מסתם קואופרטיב. אבל יש לו ייחוד. זכותנו לדרוש חינוך קואופרטיבי. הקיבוצים מאז ומעולם היו קואופרטיביים, אבל נקראו קומונה בשרות הרעיון. בקואופרציה הזו יש מעבר לייחוד הכלכלי, גם ערבות הדדית. ככל שאנחנו מיוחדים אנחנו קואופרטיבי לכל דבר. נלמד את המודל של החינוך הקואופרטיבי. נלמד את מקבלי ההחלטות. חלק גדול מהעיונות המופנית כלפינו מונע מקנאה. כאשר לך יש, האחרים מקנאים. לצורך העניין בהתמודדות מול השלטון יש לנהל אסטרטגיה. הקיבוץ המתחדש מחפש הגדרה. התנועה הקיבוצית לא תתקיים אם לא יהיו לה מטרות בפני עצמה. היינו עוסקים בחובות ובהישרדות. כיום, התנועה הקיבוצית חזקה מאי פעם. הכי גדולים ממה שהיינו והכי עשירים ממה שהיינו.

החברה הישראלית היא חברה חולה. בשנת ה-2000 בחסות התוכנית לשוויון שנעשתה הכי לא בשוויון. כל שנה שעוברת, יותר כסף נמצא בפחות ידיים. הסיכוי להחזיר לישראל שלטון סוציאלי דמוקרטי הוא מאד נמוך. יש להטיל מיסים כבדים וכו'. אז מה עושים? אלטרנטיבה וולונטרית. התפקיד שלנו ארוך טווח וקשה. להחזיר את הקואופרציה שהקימה את מדינת ישראל. קואופרציה מתוקנת לגיטימית למדינת ישראל. מצד אחד נבנה את המערכת. נהפוך ללגיטימיים. זה יפרח וישגשג, זה יהיה לגיטימי ואפשרי.

✓ על רשתות חינוך קואופרטיביות בארץ ובעולם. פאנל דוברים: רייפי גולדמן, אורים, מומחה

לקואופרציה/ עו"ד יפעת סולל, ברית הקואופרטיבים לצדק חברתי וסביבתי.

מהו קואופרטיב? – התאגדות עצמאית של בני אדם, המתאחדים מרצונם החופשי על מנת לספק את צרכיהם ושאירותיהם הכלכליים החברתיים והתרבותיים באמצעות מיזם שהוא בבעלותם המשותפת ובשליטתם הדמוקרטית.

המונח העברי לקואופרטיב הוא: אגודה שיתופית.

במקביל לקיומה של קואופרציה יצרנית/צרכנית/שיווקית התפתחו התנועות הקיבוציות המיישבות שראו עצמן תופעה קומונאלית ייחודית. בתחילת שנות השמונים הגיע מספר הקיבוצים לשיא של 274 קיבוצים מדן ועד איילות. בין הקיבוצים ניבנו מנגנונים קואופרטיביים כדוגמת התנועות הקיבוציות, הארגונים הכלכליים, ביטוח חקלאי ועוד.

מתחילת שנות השמונים, החל תהליך שינוי בקיבוצים, שכלל הנהגת שכר דיפרנציאלי ושיוך נכסים. בפועל הקטינו קיבוצים שונים את מספר תחומי החיים המשותפים. אך קיים רכוש משותף, מתקיימים מנגנונים קהילתיים, ודרך קבלת החלטות דמוקרטית. קיבוצים אלה כבר אינם קומונות אבל הם קואופרטיבים משוכללים לכל דבר ועניין.

החיבור לעולם הקואופרציה, לימוד אופן התנהלותו, יכול להוביל לתהליך הגדרת זהות, ערכים ועקרונות התנהלות מחודשים ולגיטימציה מעצם היותנו חלק מקבוצה גדולה ומוכרת בעולם.

✓ על יחסי הגומלין בין הממשל להתיישבות הכפרית - עובד יחזקאל – מזכיר הממשלה לשעבר.

התקשורת עוסקת בהודעות רעות, העיתונות מחפשת כל הזמן סיפורים רעים, צרכני החדשות גם רוצים חדשות רעות. מה זה עושה לנו כחברה? הרע ביותר לדמוקרטיה הוא שאין תחליף וזה מסוכן לדמוקרטיה. יכול להיות שחלק מכללי המשחק הדמוקרטיים בעולם יוצרים אי סדר של מי מנהל את הדברים באמת. אנחנו יודעים שהחינוך הוא הפלטפורמה לחיים, לידע, לפרנסה. הלמידה צריכה להיות בהנאה. צריך לשמור על הלמידה כמכלול לשינוי. בנתונים אנחנו הופכים להיות פחות טובים. אתה שומע שמערכת החינוך היא לא מה שהייתה פעם. קל להתגעגע לעבר. בתוך עולם האי סדר קל להתרפק על העבר. הדמוקרטיה הפכה להיות רבת רשויות. לעיתונות יש ידע ואין יותר. שלוש רשויות מנהלות את הדמוקרטיה (מחוקקת, מבצעת, שופטת). יש מעבר מפרדיגמה ישנה. הממשלה היא כרגע הרגולטור. מעורבת בנושאי מלחמה ושלום. לא לוקחת אחריות על שום דבר. לא פותרת בעיות. לא יודעת לבטא עוצמה. גם הפקיד הממשלתי לא יודע הכול. תהליך קבלת החלטות הופך להיות יותר מורכב. השמאל מדבר בשכל מדי. צריך לדבר אל הלב... בעולם העסקי קל מאד לקבל שינוי. החלופות בעולם העסקי מלאות. מקסימום תעלם עסקית. חלופות חברתיות אין אפשרות לא להתקיים. לכן מראש אנחנו אומרים אנחנו לא מוותרים כי אין לנו כניסה לחלק שלא מתקיים. הדמוקרטיה מתנהלת על ידי הרבה שחקנים ובאי סדר מוחלט. יש קואליציות כדי לשמר כוח והן מסוכנות. יש קואליציה המדברת על מרחב לא מסודר ועלינו בתוך כל זה לקדם את הערך אותו אנו רוצים לקדם.

המונופול של משרד החינוך על החינוך בישראל יהרוג אתכם. תפסיקו להיות מונופול המונופול נסדק. יש היום הרבה יוזמות בשטח שלוקחות חלקים גדולים יותר ומשרד החינוך משתף עם זה פעולה. לדוגמה בית אקשטיין 17 בתי ספר. מקור תקציבי 100 אחוז מהמדינה. הם יצרו מציאות שאמרה למדינה, אנחנו לוקחים אחריות. אם אתה בא למדינה ומראה לה איך אתה בא לפתור בעיה זה עוזר למדינה במה שתצטרך להשקיע אחר כך.

יפן וישראל הן המדינות היחידות שיש להן מסגרות לאוכלוסיות חלשות.

המדינה רוצה לעזור ולא יודעת איך. "גוף חפץ חיים", צריך ליצור את העתיד שלו בעצמו. אם התנועה הקיבוצית תצליח לקיים החלטות של העדפת החינוך הקיבוצי, נמצא שותפים ליזמות שלנו. חשוב לא מביא את האגורה. שר טוב הוא כזה המקבל עצות מהיועצים שלו. יש להתחיל לחשוב במודל של פתרונות ולא במודל של בעיות.

✓ התקיימו מעגלי דיון – "החינוך הקיבוצי לאן?"

✓ על "בטיחות מאפשרת" – דיבר מר רותם זהבי – מנהל תחום בטיחות ארצי, משרד החינוך אגף בכיר לבטחון שעת חרום ובטיחות סביבתית. חשיבותה של ההרצאה היתה הכרות, שיש מישהו במשרד החינוך, המדבר על בטיחות מאפשרת, כלומר שלא תהיה החצר סטרילית אלא חצר עם חול, עם גרוטאות, עם מתקנים אבל בטיחותית. המתאימה לחצר הקיבוצית.

✓ מנהיגות מעוררת השראה – דר' עו"ד גלית שאל, מנכ"לית מרכז רקמן לקידום מעמד האשה בפקולטה למשפטים.

בין השאר דיברה על: לעשות "שינוי". שינוי מהו? להיות "מנהיג". איך? נושא הקהילה הוא משמעותי. הרבה יותר קל לעבוד או להיות פעיל בקהילה שלך.

✓ "לתפוס את האוזן", על העברת מסרים יעילה לכל קהל - דר' נועם פיינהולץ – ראש מסלול הרדיו בבית הספר לתקשורת במכללת ספיר.

✓ אתגרי החינוך במאה ה-21 – דלית שטאובר
דיברה על מקומו של החינוך והמחנך בעידן התפתחות טכנולוגית מהירה.

✓ שני מפגשים מרתקים היו עם:
בן שני, עיתונאי, במאי ויוצר שסיפר על בניית סיפור דוקומנטרי, על הקשיים, על החיבור של היוצר עם הנפשות אותן הוא אוסף אל הסיפור שלו.
אורי סיון, במאי ויוצר שיצר את הסדרה "יחפים" (6 פרקים) המביא דרך הסדרה את סיפורו של קיבוץ, וסיפורו של היחיד בתוך הקיבוץ.

לסיכום:

היה כנס מעניין, אינטנסיבי, מעורר מחשבה.
חשוב היה לנו לשמוע דעתם של עמיתים לתפקיד,
וללמוד על מקומה של התנועה הקיבוצית אל מול משרדי הממשלה ומקומם של מנהלי החינוך בישוב הכפרי מול מוסדות המדינה.

עדה ניב – מנהלת חינוך הגיל הרך.
רעות רוקח – מנהלת חינוך חברתי קהילתי.

נא להכיר: אפפת מולאי

אפרת מנהלת את מזכירות הישוב החל מאוקטובר 2015 (קודם לכן החליפה את מורן בחופשת לידה בגיל הרך).

אפרת מולאי נשואה ואם ל-3 מתגוררת במושב מנוחה בעלת B.A במדעי ההתנהגות. בישוב מנהלת את המזכירות ומטפלת בגביית תשלומים (עבור שירותים) מתושבים. כמו כן מתאמת אפרת ישיבות בישוב וברורים עם הנהלת חשבונות היישובית (גלית) כמו כן מופקדת אפרת על תיאום עם מוסדות הקבוץ ובעלות התפקידים בו (סיגל, עפרה, רחל ג).

אפרת מקבלת את התלונות בשטחים הציבוריים, מדי שבוע היא מסתובבת השטחי הישוב, עוקבת אחרי קיומם של מפגעים ומטפלת בתיקונם. היא מטפלת גם במפגעי בטיחות ודואגת לטיפול בהם ע"י אנשי המועצה, או קבלנים.

אפרת גם מקשרת עם לוכד הכלבים המבקר בישוב. היא מקבלת את תלונות התושבים, עוקבת אחרי כלבים משוטטים ומלווה את לוכד הכלבים בסיריו בישוב.

לדברי אפרת, היא מאוד אוהבת את הקבוץ והישוב, האווירה והאנשים.

שעות הקבלה של אפרת: ימים א-ב 8.30-13.30 יום ג 8.30 – 13.00

ימים ד-ה 8.30 – 13.30 .

מספר הטלפון במשרד האגודה 077-8508851 .

לאפרת תודה ובהצלחה.

בחודש ינואר ירדו 92.0 מ"מ גשם.

בחודש פברואר ירדו 64.3 מ"מ גשם.

לאוכמה ונצח אביבם וכל המשפחה
הפכות חמות להולצת הנכדה שקר בת לנועה וישתח.

אמיכל וניר פיק וכל המשפחה הפכות חמות להולצת התאומים אופיה ופונה

אמתייסיס צרה"ל צניאל ורפנה יובל טנא. עיצו צובה
איחולי צפק צלחה וסובו הביתה בשלום.

הטיליון הבא של "הכפר מנחם" יופיע ערה פסח.
התושבים מוזמנים להעביר תמונות תחת הכותרת אביב הטיין המצלמה.

מלכים ה י"ג אצר תשע"ו / 26.2.2016 בני לאו
נפרצים מאליהו הנביא

סיכום שבועי, ש"י פרקים (1/3 מסע מאחורינו!)

נפרדים מאליהו הנביא. לא היה קל איתו. לא איש רעים להתרועע, לא עושה הנחות, לא מעגל פינות. אמת מתפרצת כמו לבה רותחת ושורפת.

בסרטון המסכם את ספר מלכים א מעמיד התסריטאי מאור גילרמן את דמותו של אליהו כדמות רוקיט כבד, המכה בפטיש בראשם של שומעיו. תמיד סוליסט, תמיד קנאי, תמיד בווער. זה כמובן לעומת תלמידו אלישע, איש הרמוניה, עובד תמיד עם הלהקה ומחובר אל קהל מאזיניו. מוזר, מעיר מאור, שלשולחן ליל הסדר שלנו אנחנו שומרים מקום דווקא לאליהו.

השאלה הזו מלווה אותי שנים. נדמה לי שהפתרון אליה נעוץ בעמידה הקשה של אליהו בהר חורב מול האלוהים באומרו: "קנא קנאתי" לך ה' – "כי עזבו בריתך". התמונה שהוא משרטט בעולמו היא תמונת האיש הבודד בעולם של אמת ומולו הצפה של שקר ועזיבת ברית. אליהו קרוץ מחומרי הבערה של משה רבינו, "איש האלוהים". עולמו של איש כזה ספוג באידיאות של שלמות ולא מכיל את המורכבות המסובכת של בשר ודם. פעם אחת לאורך הקדנציה שלו הוא העלה את כל העם לפיסגת האמונה וביחד איתו זעקו כולם את קריאת האמונה "ה' הוא האלוהים". מעבר לזה שליחותו נכשלה. הוא חי בבועת האמת והקודש והותיר מאחוריו רבבות אנשים נטושים.

מאז אנחנו, בני אדם, ממשיכים לפלס את דרכנו בעולם הזה, שיש בו ערבוביה של אמת ושקר. אבל למרות היותנו קרוצים מחומר ורחוקים ממידת הטהרנות של אליהו, אנו מזמינים אותו לכל ברית מילה ולכל שולחן ליל סדר. שני אלה הם הרגעים האינטימיים בחיי המשפחה שמכריזה על קשר של ברית עם המסורת של עם ישראל. שני אירועים וולונטריים שמחזיקים מעמד לאורך כל ההיסטוריה ועל פני כל הגלובוס. אליהו מוזמן כדי להיות עד נאמן שהעם הזה לא נטש את הברית. כשם שאליהו מבקש לתקן אותנו ולהבעיר אותנו באמונתו, כך אנחנו מבקשים לתקן אותו ולהפוך אותו לסנגורם של ישראל.

השבוע, תוך כדי קריאת הסיפור על אליהו והברית, קיבלתי שיחת טלפון דיסקרטית מחבר קרוב. שנים רבות אנחנו מצטלבים כמו ישראלים שהחיים מזמנים אותם אחת לכמה זמן בשמחה ובאהבה גדולה. כעת הוא מספר לי על הנכד שנולד לו. כבר חודש עבר אבל ההורים לא רוצים למול אותו. ישראלים שורשיים, אוהבים את המדינה ואת העם, אוהבים לתרום לחברה ולייפות אותה אבל ברית מילה? לא תודה. אנחנו עם הסיפור הזה גמרנו.

מדי פעם אני נחשף לסיפור כזה מחברים קרובים ששרתנו יחד, שגדלנו יחד. כל סיפור כזה הולם בי עמוק בפנים.

יש לנו סיפור משותף ויש לנו ברית אחים שמחזיקה אותנו אלפי שנים. דווקא כאן, בחלון ההיסטורי של חידוש הבית הלאומי והריבונות היהודית בארץ ישראל, נתנער מהברית העתיקה הזו? אני מודה. המחשבה שלי אינה משוחררת דיה כדי להפגין רוחב פלורליסטי המשוחרר מזיכרונות היסטוריים. אני נטוע עמוק בדפי התנ"ך והדפים של מורשת ישראל שבאו בעקבותיו. מקשיב לקטרוג של אליהו ומאמין שבידינו להפוך את התוכחה לברכה ואת המריבה לפיוס.

הרב בני לאו הוא ראש מיזם 929, בשותפות עם גל גבאי

הביאה לדפוס: רות שגיא

לרותי כהנים והמשפחה כולה

תנחומים במות האחות

אורלי סער

טן "תאנה" בקבלת שבת לותיקי הקיבוץ

במסגרת "יום המעשים הטובים", החליט צוות גן תאנה בראשותה של אסתי אלברט להזמין את ותיקי הקיבוץ לקבלת השבת השבועית של הגן. הארוע התקיים במועדון בהשתתפות ותיקי הקיבוץ וביניהם נראו הסבים והסבתות שילדיהם בגן.

